

[Elmquist.]

Derimod kan der naturligvis blive Tale om en Kønshedsforbrydelse, naar Ægteskabet faktisk er ophævet, idet Ægtefællerne lever hver for sig eller er separeret. Men i saa Tilfælde vil de almindelige Regler om Voldtægt uden Tvivl give tilstrækkeligt Grundlag til ogsaa at omfatte saadanne Handlinger. Er der Tvivl derom, maa man sikkert i det kommende Udvalg kunne enes om en saadan Tilføjeelse, at al Tvivl udelukkes. Jeg finder det derfor rigtigt, at dette Lovforslag ikke har medtaget denne Bestemmelse, som var indsat i Forslaget 1924.

Foruden disse Forbrydelser mod Kvinden omhandler det paagældende Kapitel Kønshedsforbrydelser mod Børn og kønslig Usædelighed mellem Personer af samme Køn. Hvad først angaar Børnene, har man her sat Aldersgrænsen for den ubetingede Beskyttelse betydeligt op, baade i Lovforslaget 1924 og i nærværende Lovforslag. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at dette, fra alle Sider vil finde almindelig Tilslutning. For Piger er Alderen sat op fra 12 Aar til 15 Aar, og samtidig er der foretaget en Forhøjelse af Straffens Maximum. Ligeledes har man, hvor Talen er om Forførelse af unge Kvinder, foretaget en Ændring i samme Retning, idet Alderen er sat op fra Straffelovens 16 Aar til 18 Aar; og jeg kan heller ikke tænke mig andet end, at dette vil vinde almindelig Tilslutning.

En ny Bestemmelse i dansk Ret er Lovforslagets § 220, som bestemmer, at den, som ved groft Misbrug af en Kvindes tjenstlige eller økonomiske Afhængighed skaffer sig Samleje med hende uden for Ægteskab, straffes med Fængsel indtil et Aar eller, saafremt hun er under 20 Aar, med Fængsel indtil 3 Aar. I Lovforslaget 1924 var Alderen sat til 21 Aar, medens den i nærværende Lovforslag i Overensstemmelse med Kommissionsforslaget er sat til 20 Aar. Om man skal tage den ene eller den anden Alder, beror selvfølgelig noget paa et Skøn. Den her omtalte Bestemmelse er, som sagt, ganske ny; men jeg kan ikke tænke mig andet end, at ogsaa den vil møde almindelig Tilslutning. Formaålet er jo her at værne de Kvinder, der er økonomisk eller tjenstligt afhængige, mod Forførelse; og en saadan Beskyttelse er selvfølgelig i høj Grad naturlig.

Det andet Forhold, jeg nævnte, var Kønshedsforbrydelser mellem Personer af samme Køn. Her har vi i den gældende Straffelov

en meget streng Bestemmelse i Straffelovens § 177, som siger, at Omgængelse mod Naturen straffes med Forbedringshusarbejde. Med denne Straffelovens Bestemmelse betyder saavel Kommissionens Forslag som Lovforslaget af 1924 og nærværende Lovforslag et afgørende Brud, idet man mener, at der her er Tale om et Forhold, der ikke i Almindelighed bør medtages under de strafbære Omraader. Derimod er man enig om, at saadanne Handlinger selvfølgelig maa straffes, naar de finder Sted ved Vold overfor sindssyge, overfor unge, som er undergivet vedkommendes Forsorg, eller mod unge Personer. Der er i øvrigt forskellige mindre Afvigelser i nærværende Lovforslag fra Forslaget af 1924, men det vil føre for vidt at komme ind paa disse. Jeg skal kun lige nævne, hvad jeg synes er vigtigt og af Betydning, at nærværende Lovforslag betyder en forøget Beskyttelse af Drengene mod Overgreb fra Mandspersoners Side.

Af andre Ændringer i nærværende Lovforslag vedrørende Kønshedsforbrydelser i Forhold til Lovforslaget af 1924 skal jeg blot nævne, at der i § 229 til Bestemmelsen om Straf for erhvervsmæssig Utugt er knyttet Bestemmelse om Straf af Fængsel indtil et Aar for den Mandsperson, som mod Politiets Advarsel deler Bolig med en Kvinde, der driver Utugt som Erhverv. Jeg finder, at denne Bestemmelse er ganske rigtig, og det er godt, at den bliver indføjet i Straffeloven, idet en saadan Delen-Bolig med en Kvinde, som lever af Utugt, i meget høj Grad skaber Formodning for, at vedkommende Mand lever af Alfonseri. Da det derhos meget ofte er saare vanskeligt at faa afsløret disse uappetitlige Personer — ja, jeg tror, man kan sige: disse de mest uappetitlige af alle Samfundets uappetitlige Personer —, er det kun naturligt, at man benytter den stærke Sandsynlighed, som dette Boligfællesskab skaber, som et absolut fældende Bevis mod en saadan Mandsperson.

Vil man virkelig gøre Forsøg paa at komme Alfonseriet til Livs, denne modbydelige Forbrydelse, er en saadan Bestemmelse sikkert absolut nødvendig. Den fandtes ikke i Lovforslaget af 1924. Jeg finder, at det er et Fremskridt, at den findes i dette Lovforslag. Jeg skal i øvrigt om denne Forbrydelse endnu kun bemærke, at jeg finder de Strafferammer, der er sat, for lave. Jeg synes, de burde være endnu højere, end de er, for at man endnu kraftigere kunde slaa ned paa denne Art Forbrydelser.